

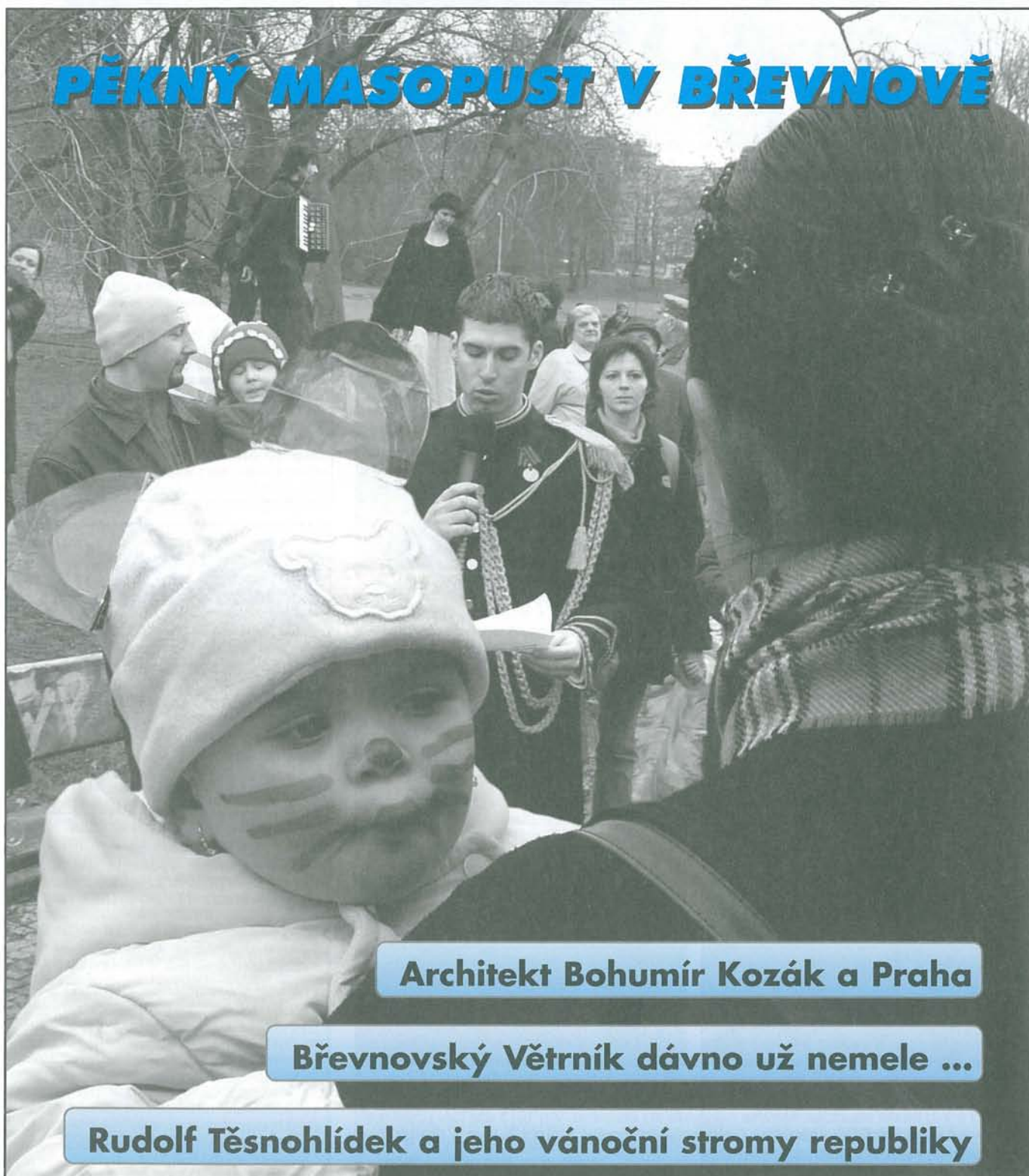
BŘEVNOVAN

ČASOPIS PRO OBČANY PRAHY 6 10,- Kč ročník 19.

1/2

2007

PĚKNÝ MASOPUST V BŘEVNOVĚ

Architekt Bohumír Kozák a Praha

Břevnovský Větrník dávno už nemele ...

Rudolf Těsnohlídek a jeho vánoční stromy republiky

Masopust v Břevnově je již historií a mezi účastníky zanechal příznivý dojem. Bylo co k vidění, bylo co k ochutnání, kdo se nestyděl, zazpíval si s dechovkou nebo folklórním souborem. Těžko byste vybírali, která maska byla nejlepší: krásná zralá koza, pěkná vycvičená slípka, anebo malé slůně zcela vlevo a desítky a desítky dalších. To byl náš masopust 2007. (Foto: K. M.)

Mnoho mladých lidí se zúčastnilo tradiční první letošní pražské poutě, která se konala 21. ledna 2007 v kostele sv. Fabiána a Šebestiána v Dolní Liboci. Po slavnostní mši následoval program ve famim zařízení Malejov.

Před I. sv. válkou proběhla v Čechách vlna sympatií s bojem Bulharů proti Turkům. Odrazila se skutečnými činy: např. desítky českých lékařů odjely na Balkán. Zeměpisná jména z této oblasti se stala přímo módní záležitostí, která se nevyhnula ani Břevnovu. V r. 1913 zde byly postaveny mj. 3 velké domy s názvy – na snímku: Drinopol na Bělohorské a v ulici Zúženě 1 Skadar. Ten třetí naleznete na další straně.

dnes v listě:

Z kláštera

**Jeho Výsost císař
František Josef I.**

Vichřice

Počasi v prosinci 2006

Prosinec byl velmi teplý s průměrnou teplotou 4,2 °C, která odpovídá spíše teplejšímu listopadu. Max. teplota byla 14,0 °C dne 5. a min. teplota byla -6,5 °C dne 28. V závorkách jsou uvedeny údaje, jaké by odpovídaly alespoň průměrnému prosinci, aby měl čtenář reálnou představu, jak byl prosinec teplý. Nebyl žádný ledový den (7,6). Mrazových dnů bylo 10 (17,1). Naopak byl 1 den s průměrnou teplotou větší než 10,0 °C, který je v tuto dobu velmi vzácný. Srážkově byl prosinec slabě podnormální, protože srážky byly málo vydatné. Spadlo 19,9 mm srážek, což je 69 % normálu. Spadlo jen 2 cm nového sněhu (8,3 cm). Byl jen 1 den se sněhovou pokrývkou (8,4).

Počasi v lednu 2007

Z klimatického hlediska leden vůbec nebyl. Dvě třetiny ledna odpovídaly teplotám obvyklým v první polovině dubna a konec měsíce odpovídal teplotě konci února a začátku března. Průměrná teplota byla 5,4 °C, to je 7,5 °C nad normálem. To je jasný důkaz globálního oteplení, protože se tak teplý leden za více než 230 let ještě nevyskytl! Max. teplota byla 14,8 °C dne 18. a min. teplota byla jen -5,4 °C dne 26. Byly jen 3 dny ledové, 7 dní mrazových a 5 dní s průměrnou teplotou více než 10,0 °C. Ty se v lednu prakticky nevyskytují. Srážkově byl leden nadprůměrný, spadlo 51,4 mm srážek, většinou ve formě deště. Při přechodu tlakové níže spadlo celkem 29 cm nového sněhu. Max. výška sněhové pokrývky byla 24 cm dne 25. Leden byl mimořádně větrný, bylo 5 dní se silným větrem a ještě 2 dny s vichřicí.

SM

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEC
DEJVICE
DĚDINA
LIBOC
PETŘINY

POHOŘELEC
RUŽYNĚ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVIN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 19., číslo 1/2 2007
Datum uzávěrky: 15. 2. 2007

Vydává a tiskne Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan • Adresa: Nad Závěrkou 17, 169 00 Praha 6 – Břevnov, e-mail: brevnovanpraha@tiscali.cz • Úřední hodiny: podle telefonické domluvy • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel: Mgr. P. Krchov • Redakce: Mgr. P. Krchov, tel./fax: 233 358 350, tel.: 220 514 881 • Grafická úprava: Venice Cal. • Foto: Mgr. P. Krchov a M. Wágner • Ilustrace: akad. malíř a sochař Z. Háša a M. Wágner • Sazba: Venice Cal. • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků. Naše konto: 1939 122 339/0800.

Zpravodajství Břevnovana

Zběsilá lednová vichřice polámala řadu stromů v zahradách a parcích. Ve Hvězdě pád vzrostlého stromu prorazil kus obvodní zdi. Pražský chodec má však u nás šanci objevit nevědění věci. Tak např. v kostele u sv. Norberta ve Střešovicích mají ve věži dva krásné zvony: jeden se jmenuje Aldašin je z r. 1620 a byl sem převezen ze samoty od Jevan v r. 2001 z obav před odcizením. Je úžasný zvukem, vypracováním, krásou a historií, člověk by ho chtěl hned obejmout. Druhý se jmenuje Felix (na snímku) a byl sem osazen 5.6. 2006 a zaplatila ho řádová sestra Ladislava Saxlová. Je neméně krásný a odlévala ho zvonařská firma z Pasova, jejíž členové rodiny odlévali zvony po několik století v Plzni a byli po válce tzv. odsunuti. Tím třetím „zvonem“ je nominální zvoník Jiří Dostál, který vám vše poví, o zvonech, historii, technice zvonění, neboť zde si můžete zazvonit ještě ručně, což už je v Praze spíše rarita. Až tedy uslyšíte nedělní polední zvonění od sv. Norberta, zvoní se ručně, jako kdysi.

Z kláštera.

Ještě mnohokrát vysvitne slunce, obloha se zamračí a chladný vítr se prožene Bělohorskou ulicí. Ještě pár týdnů. Pak ale nezvratně ucítíme svěží, vonný vzduch a bude všem lépe. Zatím však slunce svítí poskrovnu, nehřeje a v prořídých křovinách pěnkvavý marmé přivlávají jaro. Co nového v Břevnovském klášteře v posledních týdnech?

- 3. 12. 2006 v 16 hod. se uskutečnila další Mikulášská nadílka a besídka. Skauti předvedli hru O kočičce a pejskovi. V bazilice se konal koncert k počtě Bohuslava Martinů.
- 8. 12. při svátku Neposkvrněného početí P. Marie obnovil své roční sliby bratr Josef.
- 10. 12. při mši sv. v 9 hod. předvedl chrámový sbor II. Missu Adventní B. Kašpara, rorátní zpěvy J. Burghausera a Zdrávas Maria Panno z Bozaňova Kancionálu. Dirigoval A. Melichar.
- 11. 12. P. převor Prokop Siostrzonek uvedl další biblickou hodinu ve Vojtěšce pro farnost.
- 17. 12. V 9 hod. byla další mše sv. z baziliky přenášena českým rozhlasem stanice Praha. Týž den odpoledne se v bazilice konal koncert dívčího sboru Kantiléna, na varhany doprovázel Marek Čihař.
- 19. 12. jsme vyslechli další z vysílání p. Prokopa Siostrzonka na stanici Clasic, hovořil o svém životě hudebním, klášterním, o čase adventním a vánočním. Zazněly krásné hudební ukázky chorální, rorátní zpěvy atd.
- 21. 12. V bazilice zněla hudba předvánočního koncertu souboru Hradišťan, vedeného uměleckým vedoucím J. Pavlicou.
- 24. 12. o Štědrém dnu účinkovala schola od 16 hodin při mši sv. vigilie Narození Páně. Ve 24 hod. se konala půlnoční bohoslužba slova, zpívány koledy za varhanního doprovodu Marka Čihaře.
- 25. 12. v 9 hod. přednesl chrámový sbor Vánoční mši J. Máchy, Adeste fideles a slavnostní Narodil se Kristus Pán. Od 15 hod. téhož dne se uskutečnil koncert chrámového sboru – předvedena Missa brevis a pastorely J. Pavlici.
- 1. 1. 2007 v 10 hod. chrámový sbor zazpíval Missu pastoralis J. Hanuše, Koledu K. H. Rovenského a Tři krále O. A. Tichého.

- 6. 1. o svátku Zjevení Páně při mších svatých v 9 a v 18 hod. byly posvěceny voda, kadidlo a křída. Od 15 hod. v bazilice se konal další koncert chrámového sboru „Dětská mše vánoční“ s dětským divadlem. Řídil A. Melichar. Tříkrálová sbírka vynesla 33 tisíc Kč.
- 7. 1. zněla hudba od 15 hod. v podání Ireny Budweiserové v Tereziánském sále.
- 8. 1. od 19 se uskutečnila další z biblických hodin P. Prokopa Siostrzonka.
- 14. 1. v 9 hod. oslaveno 1014. výročí založení kláštera. Mši sv. celebroid P. Augustýn Gazda z Rajhradu. Týž den odpoledne se konal koncert v Tereziánském sále „Classic goes jazz“ s klavírem, kontrabasem a bicími nástroji. Zazněly skladby J. S. Bacha, W. A. Mozarta, M. de Fally, P. Schönové a F. Uhlíře.
- Od 22. 1. se konal týden modliteb za jednotu křesťanů.
- 1. 2. ve 14 hod. jsme se rozloučili s paní Marií Krchovovou (61), sólistkou a členkou chrámového sboru v bazilice. Zpíval sbor pod vedením A. Melichara, mši sv. sloužil P. Jiří Pospíšilík a P. Jan Kohl. – Do redakce listu Břevnovan přišly mezi tím desítky kondolencí. Za mnohé své pocity vyjádřila paní primářka Jitka Zapletalová, členka z chrámového sboru: „Díky Vám jsem našla odvalu a přišla do sboru – a tam mne jako první doslova ohromil její oslnivý soprán, nádherný, plný hlas, který se jen tak neslyší. Bohužel, Pán na ni naložil během života mnoho... Přejme jí ten klid a mír, ve kterém se nyní nachází – v náručí Boží. Musí Vám i nám být útěchou, že už jí nic nebolí, už jí nic netrápí, už je jí opravdu dobře. Měli jsme jí moc rádi – na její hlas a milou povahu se nedá zapomenout.“
- 2. 2. Při svátku Uvedení Páně do chrámu byly při večerní mši sv. posvěceny svíčky – hromničky.
- 3. 2. od 16 hod. ve Vojtěšce proběhl dětský masopust s maskami a hrami pro děti.
- 4. 2. v 9 hod. opět účinkoval při mši sv. chrámový sbor. Přednesl Missu brevis J. Breziny, Ó salutaris Hostia od Martini a Ave Maria J. Arcadelta. Řídil A. Melichar.
- 5. 2. P. Prokop Siostrzonek uvedl další biblickou hodinu od 19 hod. ve Vojtěšce.

● Marjánka bude připravená asi v květnu.

Podle posledních zpráv nebude do hlavních oslav stého výročí povýšení Břevnova na město, tedy do konce dubna, stavba zkolaudovaná. To znamená, že program otevření se odkládá o měsíc včetně slavnostního programu pořádaného Spolkem břevnovských živnostníků a podnikatelů. V této chvíli ani nelze určit pevný den otevření, takže je možné, že budou Břevnováci odkázáni na plakáty a pozvánky v ulicích.

● **Stálá sháňka po knize.** Pořád někomu chybí, zase se někdo ptal. Včera volali hned dva zájemci. Kniha o Břevnově není a břevnovský knihkupec Pavel Jakl potvrdil, že by ihned přijal do prodeje na 200 knih a nebylo by dosti. Možná, že ji koupíte ještě v kavárně v Písecké bráně, anebo v Pelleově vile. Proslýchá se, že dotisk knihy vydá m.č. Praha 6 v dubnu k výročí povýšení Břevnova. Tak nezoufejme.

● **V Břevnově chybí notář.** Ze služeb, které v Břevnově postrádáme, jsou to m.j. služby notářské, za kterými se musí lidé pachtit až do Dejvic. Možná, že by to byla příležitost pro některého z pánů absolventů fakulty...

EKO-PATROL

Papirenská 12, 160 00 Praha 6

- * odvoz odpadů a sutí
kontejnerovými vozy LIAZ,
AVIA, sklápěče MULTICAR
 - * likvidace černých skládek
 - * úklid komunikací a ploch,
údržba komunikační zeleně
- Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

Tím třetím domem s balkánským zeměpisným názvem je dům na náměstí Závěrka č. 4. a jmenuje se Drač. V časové posloupnosti byl v roce 1913 postaven jako první a stavěl všechny potomek polské šlechtické rodiny architekt Vilém Ptačinský, jehož předkové museli uprchnout po prohraném povstání proti Rusku v polovině 19. století. Architekt Ptačinský v Břevnově žil po celý život a postavil zde řadu domů.

V Malém Břevnově mají také starosti. Ostudu jim již po léta dělá kdysi oblíbená hospoda U Modré hvězdy na Bělohorské a bývalá samoobsluha. Po lednových větrech přiběhla jedna občanka z M. B. a oznamovala, že z té hospody padají tašky na chodník. Kdosi pak spadlé tašky přihmul nohou ke zdi a je to.

Hřiště Ůl v Břevnově se změnil ze zeleného trávníku plného psích šišek v místo dětských prolézaček a her. Bude ho využívat i sousední škola magistrát. Dobu největší slávy, kdy se zde skutečně sportovalo, hrálo divadlo a bruslilo má však kdysi oblíbený Ůl za sebou. (Foto: K. Z.)

• **Drcení vánočních stromků** a jejich likvidace, včetně likvidace polámaných větví po nedávné vichřici, probíhalo za ohlušujícího rachotu traktoru a drtičky po několik dní před Břevnovským klášterem.

• **Rozloučení u sv. Norberta.** Více jak 8 let sloužil ve střešovické katolické farnosti P. Tadeáš Juraj Dubec O. Praem., pak náhle přeložen kamsi na Znojensko. 31. ledna se s ním po večerní mši loučila skupina lidí a ještě přiběhli od tramvaje další, mladí lidé. Volali na mě, že ještě jednu mši, poslední, má páter Dubec v Praze, abych také určitě přišel. Byli to Slováci, slovenskou katolickou obec měl P. Dubec v Praze na starosti. Na chodbě kostela viselo poděkování: „Z důvodů ukončení mého působení v této farnosti k 1.2. 2007 děkuji touto cestou Vám všem, kteří jste mi v této službě jakýmkoliv způsobem pomáhali. Budete i nadále v mém srdci a budu na Vás pamatovat v každodenních modlitbách. Ať Pánbůh žehná Vám i vašim rodinám.“

• **Na dvě stě lidí** zúčastnilo se tradiční Libocké pouti, která se konala 21. ledna. Po slavnostní mši, kterou sloužil P. Benedikt Křížan, se většina účastníků odebrala do farního střediska Malejov, kde páter vyprávěl o svém péším putování do Compostelly. Sympatické bylo pohostění, ale hlavně velká účast mladých lidí a rodičů s dětmi, kteří navodili veselou atmosféru. – 3. února se večer konal v Malejově Společenský večer, kde požadován vstup v párech. – Kdysi bývalo na Libocké pouti, která je první v Praze, i několik stánků kolem kostela, ale nyní si libočí vystačí po svém. Mladých mají hodně.

• **Bilbo v rekonstrukci.** Vzdělávací a klubové zařízení Bilbo na Patočkově 79 je od listopadu v rekonstrukci, která v únoru skončí. Mění se podlahy, lina, dveře, sociální zázemí. Osadí se i nové vchodové dveře.

• **Nový ředitel v hotelu Pyramida.** Od Nového roku nastoupil v největším hotelu v Břevnově do funkce ředitele pan ing. Martin Gerstman, který vystřídal dosluhujícího ing. Vojtěcha Přídala. Hotel Pyramida se stále vylepšuje. Za 20 milionů byla dokončena rekonstrukce Kongresového sálu, byla dokončena I. etapa klimatizace hotelových pokojů, druhá proběhne letos. Lázeňské služby relaxačního charakteru, tzv. Velves centrum, má stát rovněž 20 milionů korun a budou se týkat bazénu, zázemí, kadeřnictví a dalších služeb a procedur pro muže a ženy. Během loňského roku byl hotel obsazen v průměru na 74 %, což jest, jak nám bylo sděleno, lepší než hotely ve Vídni, které měly 60 %. Současní hosté tvoří „mix“ ze Západní Evropy a Ruska, oproti minulým létům, kdy jezdili více zámožní turisté. V Praze je již na 400 hotelů a zdá se, že zatím jich více netřeba, že nabídka převyšuje zájem. Podle dalšího sdělení nastupuje trend snižování cen za hotelové služby a tak se necháme překvapit.

• **Břevnovský smrk se nakonec nalezl.** Mezi vánočními a novoročními svátky začalo několik lidí z Břevnova shánět vzrostlý smrk, který byl určen vedle polikliniky. Jak sdělila přísně jedna z občanek: „Smrky jsme sázely v roce 1958 a rád bychom věděly, kam se ten jeden poděl...“ Vysvětlení však brzy nalezeno. Zahradnická firma Chládek s úředním nařízením strom uřízla a vsadila jako vánoční strom na Vítězném (rozuměj Kulatém) náměstí v Dejvicích.

• **Do vašeho díře.** Možná, že vám také upadla z domu modrá nebo červená tabulka s orientačním a popisným číslem, nebo byla odcizena. Kde v Praze sehnat náhradu? Nové plechové domovní cedule vám během několika dní vyrobí smaltovna GAEN. Hlubočepská 32, Praha 5, Zličov, tel: 251 817 188, fax: 251 815 309, E-mail: info@gaen.cz, prac. doba: po-pá: 8 – 16. Cena jedné cedule: 350 Kč.

• **Hledá se důchodce všeměl.** Stává se, že volá někdo do redakce, obvykle osoba ženského pohlaví, zda máme po ruce někoho šikovného, kdo by přidělal poličku na stěnu, konzoli, práh, či kdoví, co ještě. Pro řemeslné firmy je taková práce zcela nerentabilní a žádný dobročinný, okrašlovací, či výpomocný spolek dávno neexistuje. Možná, že si mnozí z vás vzpomenu na Sašu Stuchlika, který vedl sdružení Břevnovský domov, založený pro podobné účely. Saša pomáhal, kde mohl. Neznáte někoho, kdo má potřebu stále něco dělat?

• **Sdělení čtenářům.** V redakci se zatím ve středu neuráduje! Zástupce časopisu Břevnovan nyní naleznete nejnsně v Informační kanceláři m.č. Praha 6 na Bělohorské 110 – proti Pechům – tel. 233 352 610. Zde si lze také domluvit redakční schůzku Nad Závěrkou 17.

• **Na skleničku do Hvězdy.** Nová sezóna v letohrádku Hvězda dosud ještě nezačala, ba dokonce se spolehlivě neví, jaká výstava se bude letos konat, avšak davy lidí, cyklistů, běžců, pejskařů, milenců a dětí sem rády chodí po celý rok. Svůj pobyt si nyní mohou zpříjemnit, neboť před vchodem do letohrádku je v sobotu a v neděli odpoledne otevřen jednoduchý bufet, kde prodávají pišingry, kávu, čaj, grog a jiné alkoholy. A kdyby si chtěl někdo připít na oslavu vítězství císařských v r. 1620, dostane tu i šampaňské.

• **Zdařilá brigáda ve Hvězdě.** Zběsilá lednová víchřice zanechala stopy také ve Hvězdě. Zorganizována placená brigáda na úklid větvi a padlých dřevin pro spoluobčany, z nichž některé známe z novin pod označením méně přizpůsobiví. Akce proběhla úspěšně, jen z obvodové zdi před letohrádkem ukradeny dvě velké litinové desky s historickým popisem místa. Škoda: 100 tisíc.

• **Bytový čtyřpodlažní dům ve Stamicově ulici** Na Petřinách v průběhu listopadu měl venkovní dokončovací práce na střeše, umístování hromosvodů, montáž okapů, izolace. Natírání omítky domu žlutou a modrou kombinací. V prosinci se již prováděly vnitřní práce.

Z Liboce (E. M.)

• **Libocká stavba** ulic a chodníků, která byla zahájena v srpnu 2005, se přemístila do ulic Pelikánova a Šebestiánská. Tam se pokládal vodovod DN 100 a kanalizace DN 700. Také se část Pelikánovské asfaltovalo a dláždilo. Dále se asfaltovala ulice Úzká, střední část V domcích. Práce řídil METROSTAV as.

• **Maříková ulice Na Petřinách** dokončila zateplování a malování fasády.

• **U pošty Na Petřinách č. 44-48** se zateplovalo na zadní straně bloku. Rovněž Hotelový

dům HMP Na Petřinách dokončoval zateplování, malování fasády a opravy balkonů.

• **Bytová vila ve Fabiánské ulici** povyrosla do 1. poschodí. Zdilo se, betonovaly se věnce a firma Bauexport CNS Group nabízela koupi bytů na www.bau-export.com.

• **U domova důchodců** v ulici U stanice v Liboci vybudovala Městská část nové dětské hřiště.

• **Dopravní podnik** během prosince i ledna prováděl výstavbu nových sloupů pro upevnění troleje tramvaji, od Patočkovy ulice až na Petřiny. Dávaly se tam nové šestihřanné ocelové sloupky a držáky trolejí.

• **Společenství vlastníků** v Pavlovské a Ruzyňské ulici (velké společenství vlastníků asi 180 bytů) se zabývalo výběrem dodavatele zateplovacího systému domů, problematikou výměny oken za plastová, co s holuby znečišťujícími střechy a podhledy, jaké náklady by byly potřebné na zajištění digitálního signálu, dále projednávali pomoc vlastníků, kteří nemají dostatek prostředků na výměnu oken a balkonů. Společenství rovněž odeslalo žádost na finanční pomoc z programu oprav panelových domů. Společenství řídí 11 členný výbor.

• **Orkán Kyril řádil** několik dnů okolo 18. ledna. Na Libocké u č. 56 poboural dřevěný plot. Strhal mnoho firemních tabulí. Liboc je relativně v závětří.

• **21. ledna při příležitosti patronů sv. Fabiána a Šebestiána** se konala v Libockém kostele slavnostní pouťní bohoslužba, kterou celebroul páter Benedikt J. Křížan, otec Karmelitánů. Nedělní dopoledne věřící se účastnili přednášky na faře v Malejovce (historický název pro Libockou faru).

• **Do rezidenční čtvrti Nová Liboc** se začali stěhovat první nájemníci do bloků č. 11, 10 a 9. Ostatní bloky (1 až 8) se stále vnitřně budují. Na www.novaliboc.cz probíhají nabídky a objednávky bytů.

Rudolf Těsnohlídka a jeho vánoční stromy republiky

Takzvané Vánoční stromy republiky se před Vánoci poprvé rozsvítily ve všech obcích naší svobodné republiky okamžitě po 1. světové válce zásluhou brněnského básníka a žurnalisty Rudolfa Těsnohlídky.

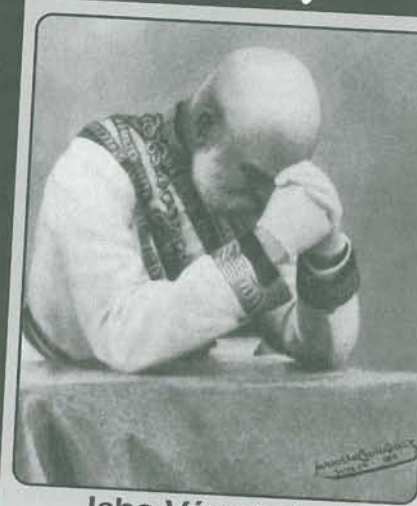
Pod každým stromem ozdobeným pouze bílými žárovkami byla umístěna zasklená pokladnička, kam se házely peněžní dárky určené pro sirotky.

V Praze měla každá čtvrť svůj vlastní Strom republiky. V Břevnově stál na Bělohorské třídě před tehdejší břevnovskou radnicí, což je dnes budova základní školy proti Sládkovým domům. Ořechovka měla svůj strom před ústřední budovou a biografem Ořechovka. Na Hradčanech strom osvětlil překrásné náměstí Pohofelec s dnes již neexistující sochou plukovníka Švece. Dejvický Strom republiky vévodil Vítěznému náměstí. Malá Strana byla ozdobena stromem stojícím ve středu Malostranského náměstí v prostoru dnešního parkoviště aut hned neda-

leko bývalé sochy sedícího Arnošta Denise. U další, ale stále stojící sochy Josefa Jungmanna, na stejnojmenném náměstí stál strom Prahy Nové Město. Ovšem zdaleka nejvyšší strom a zároveň hlavní Strom republiky stál na Staroměstském náměstí. Tento překrásný strom byl vždy tradičně darován šumavskými lesáky panu primátorovi hlavního města Prahy. Měřil vždy kolem 40 metrů a byl ozdoben pouze bílými žárovkami. Blízko stromu byla ještě postavena překrásná pemiková chaloupka, na jejíž střeše trůnila nahrbená černá kočka se zeleně svítícíma očima. Otevřeným oknem chaloupky bylo možné vidět uvnitř se šklebící ježibabu. Jinak bylo celé náměstí prázdné, neboť vánoční trh byl po celé délce Rytířské ulice a Ovocného a Uhelného trhu.

Na vánoční stromy republiky a Rudolfa Těsnohlídku vzpomínal Ing. Břetislav Halášek

PORTRÉT listu

Jeho Výsost císař František Josef I.

opět přijede do Břevnova. Stane se tak v sobotu 28. dubna 2007 přesně po stu letech. V roce 1907 císař navštívil Prahu a strávil zde plných 18 pracovních dní, kdy absolvoval množství jednání a setkání s Pražany. Český rozuměl a uměl. Zavítal mj. do Břevnova, kde slovně zdejšímu starostovi Janu Kolátorovi potvrdil status města. Tento příběh hodlá Spolek břevnovských živnostníků a podnikatelů zopakovat při chystaných oslavách stého výročí povýšení Břevnova na město. Císař pojedje z Pohořelce po Bělohorské až ke klášteru a bude zřejmě doprovázen setninou vojáků od dvacátých osmých. Jak jinak.

Jeho Výsost císař František Josef I. se narodil 18. 8. 1830 a zemřel 16. 11. 1916. V Čechách byl více oblíben než pozdější prvorepubliková historie dokázala připustit. Právě třeba ve familiérním oslovení lidí „Franta Procházka“, které se vzdor českým pověstem nikdy v tehdejších novinách neobjevilo, je ukryto jisté smíření Čechů s Habsburky, protože František Josef byl mimořádnou a pozitivní osobností. A je třeba říci nahlas, že ve společných dějinách střední Evropy to byl také náš císař.

STK • EMISE HOROMĚŘICE

**BEZ
OBJEDNÁNÍ**

♦ motocykly ♦ osobní ♦ nákladní ♦ autobusy ♦ traktory ♦ IDV ♦ dovoz, přestavby

Jistab
STK HOROMĚŘICE
252 62 Horoměřice
Suchdolská 682
- hranice Prahy 6

Po - Pá 6.15 - 18.00, So 8.00 - 12.00

☎ 220 970 079, 220 970 080

www.jistab.cz • e-mail: stk@jistab.cz

Možnosti sjednání povinného ručení.

**SLEVY pro:
držitele ZTP,
autoškoly,
TAXI,
záchrannou
službu...**

**Další služby
v areálu:**

- Čerpací stanice ÖMV
- Autoservis

Naše poznámka

Na masopustním živnostenském báli v hotelu Pyramida 17. února se opět sešli ctitelé dobré nálady a legrace. Však je bál také maskární, i když převlek není povinný. Chodí sem zajímaví lidé. Pan převor Siostrzonek si bál nenechá nikdy ujít. (Foto: M. K.)

Ještě k maskárnímu živnostenskému báli: pohled na dámy v secesních šatech dává tušit, že společenský večer byl ve znamení blížícího se výročí povýšení Břevnova na město: 1907 – 2007. Dubnové oslavy jsou opravdu za dveřmi. Na snímku zleva dr. Hrubeš, předseda živnostenského spolku T. Hudera a člen spolku ing. J. Kos. (Foto: M. K.)

V Informační kanceláři m.č. Praha 6 na Bělohorské 110 se dveře opravdu netrhnou. Denně sem chodí množství lidí pro nezbytné formuláře všeho druhu, informace a hlavně pro ověřování podpisů a různých listin. Úředník městské části pan Tomáš Laštovka se nezastává.

Pěkný masopust v Břevnově

Masopust je čas rozloučení se s plesovou sezónou a nastává doba klidu a křesťanského půstu. Nikomu by to neškodilo, držet se těchto pravidel, jenže většina lidí žije pravidly konzumními a po svém. Přesto se na letošní masopustní průvod vydala zhruba tisícovka lidí, sousedů, masek a dětiček, aby si šli po Bělohorské „hamtnout.“ Tak tomu říkali naši předkové, když doprovázeli ck. 28. pražský pěší pluk, který pravidelně cvičil na Vypichu a přicházel a vracel se do kasáren po Bělohorské. Tenkrát chodili vojáci vždy s hudbou a lidé šli rádi kousek s nimi. A letos jako by se probudilo podloží zdejší hlavní ulice. Účastníci se seřadili do velkého houfu za říznou dechovkou Žižkovankou, folklórním souborem Jagabab a divadelníky scény Minotaurus. Radní Jan Záruba předal zástupci živnostenského spolku Právo masopustní a dav vyšel Bělohorskou. Místní lidé břevnovský masopust dobře znají. Průvod zastavuje u členů živnostenského spolku, kde kapela zahraje a živnostník poděkuje pohoštěním. Na Bělohorské to byli: dr. Zbyněk Čalkovský – Břevnovská lékárna, knihkupec Pavel Jakl, prodejce šicích strojů Standa Horák, předseda spolku Tomáš Hudera, obchody s textílem Jitka Štátná a Irena Sluková, Michal Malík – Elektrouniversal a Jiří Zahálka – Polotovary. Průvod jako vždy dojde ke Kaštanu, kde jest pochována basa a účastníci čeká masopustní pohoštění: jitrnice, jelita, svařák a čaj. Na letošním masopustním průvodu byla sympatická nejen velká účast – přestože začínaly prázdniny, ale i přítomnost všech předáků radnice Prahy 6, převora kláštera a dalších osobností. Akci již po třinácté připravil Spolek břevnovských živnostníků a podnikatelů, stejně jako následný živnostenský a maskární bál v hotelu Pyramida. Já mám jeden malý nesplnitelný sen, ale já se na něj vespím. Sejdeme se třeba o příštím masopustu, všichni dobří Břevnováci. Zaklesnem se za lokty, vyjdeme od Zelené brány, zazpíváme si. Projdeme se kousek spolu Bělohorskou, našim Břevnovem.

Mgr. Pavel Krchov

ZPRÁVY ÚŘEDNÍ (B.c. Martin Šalek)

Praha 6 vyčíslila škody po vichřici na 3,1 milionů korun

Čtvrteční vichřice zanechala na majetku Prahy 6 škodu přesahující 3,1 miliónu korun. Více než milion budou stát opravy budov základních a mateřských škol. Půlmilionová škoda je na zeleni a dřevinách.

Poškozené objekty základních škol:

- ZŠ Bělohorská 103 – uvolněná střešní krytina
- ZŠ Červený vrch – poškozená střecha zahradního domku
- ZŠ Emy Deštinové – poškozené oplechování střechy objektu Českomalinská
- ZŠ Hanspaulka – poškozené oplacení, poškozená střecha, poškozené oplechování střešní konstrukce
- ZŠ J.A. Komenského – popadané větve na školním hřišti
- ZŠ Marjánka – popadané větve na školním pozemku
- ZŠ nám. Svobody – poškozená střešní krytina
- ZŠ Petřiny-jih – rozbitá okna, poškozené střecha skleníku, padlý strom
- ZŠ Petřiny-sever – poškozená střešní krytina
- ZŠ Pod Marjánkou – uvolněný kabel pro kamerový systém
- ZŠ T.G. Masaryka – poškozené oplacení, 3 padlé stromy
- ZŠ Dědina – uvolněné oplechování římsy na objektu Vlastina

Objekty mateřských škol:

- MŠ Jílkova – poškozená vstupní branka, poškozený umělý trávník na sportovišti, neprůchodné dešťové svody, popadané větve
- MŠ Libocká – poškozená střešní krytina, poškozený zahradní domek
- MŠ Parléřova – popadané větve
- MŠ Sbíhavá – popadané větve
- MŠ Waldorfská – poškozené oplechování střešního pláště

V Praze 6 přibudou nové ulice

Radní Prahy 6 doporučili pojmenování pro nově budované komunikace v obytném komplexu Hanspaulka v Dejvicích. Nové ulice, pokud návrh schválí ještě rada hlavního města, by se tak jmenovaly:

1/ **Hanzelkova** (dnes pracovní nazvaná Horní, resp. Průběžná). Ulice by tak byla pojmenovaná po cestovateli a publicistovi Ing. Jiřím Hanzelkovi, který dlouhá léta žil ve své vile v ulici Na Mičánci, do níž pojmenovávána ulice ústí.

2/ **Štiplova** (dnes pracovní nazvaná Dolní). Ulice by se tak jmenovala po významném obyvateli ulice Na Mičánci, profesoru Vysoké školy uměleckoprůmyslové, sochaři a skláři Karlu Štiplovi.

3/ **Pod Okrajem**, tj. spojovací komunikace mezi Petřinami a Veleslavínem vycházející z křižovatky ulic Krásného a Na Okraji a ústící do ulice Pod Petřinami.

Na základě žádosti společnosti, která zajišťuje inženýrskou činnost při realizaci Obytného komplexu Hanspaulka v Praze 6, projednala pracovní skupina pro místopis několik alternativních návrhů na pojmenování komunikací v rámci uvedené stavby. Dospěla k závěru, že stavebníkem předložené návrhy – Pod Mičánkou, Pod Hanspaulkou, Pod Šáreckou, Nad Kotlářkou – by nebyly v záplavě obdobných názvů v dané lokalitě přínosem pro orientaci a že by ulice měly nést jméno po významných obyvatelích Hanspaulky. V zájmu vyhledání optimálního pojmenování se pracovní skupina obrátila se žádostí o spolupráci na Občanské sdružení Hanspaulka. Z jím předložených návrhů pak jednomyslně schválila pojmenování po cestovateli a novináři Ing. Jiřím Hanzelkovi (24. 12. 1920 – 15. 2. 2003) a po dalším dlouholetém významném obyvateli ulice Na Mičánci, a to architektu prof. Karlu Štiplovi (1889 – 1972), profesoru Vysoké školy uměleckoprůmyslové, významném sochaři a skláři. Na Magistrátu hl.m. Prahy bylo ověřeno, že ulice s obdobným názvem dosud v Praze neexistují. Dcera a syn Ing. J. Hanzelky byli o návrhu informováni a souhlasí.

Pracovní skupina pro místopis Prahy 6 se také zabývala opakovanou žádostí místního občana pana Josefa Jůzy o pojmenování spojovací komunikace mezi Petřinami a Veleslavínem. Pan Jůza argumentuje zlepšením orientace v území při cestě z Petřin k Veleslavínskému nádraží a tramvajím. Pracovní skupina proto souhlasí s jejím pojmenováním s ohledem na její umístění názvem Pod Okrajem. Jde o jednu z původních cest spojujících Veleslavín s petřínskou plání, dnes má charakter širší parkové cesty s veřejným osvětlením a značenou cyklotrasou. Je zde zákaz vjezdu motorových vozidel s výjimkou dopravní obsluhy.

Bezpečnostní akce má zabránit dalším tragickým nehodám

Městská policie Prahy 6 provádí od 11. ledna bezpečnostní akci na rizikových ulicích v Praze 6 – Evropské i Patočkově ulici. V období od 11. do 16. ledna zjistili strážníci celkem 347 přestupků chodců, u nichž blokově řešili 102 případů a udělili 245 domluv. Neposlušní či nepozorní chodci tak zaplatili na pokutách 24 200 korun. „Nejčastěji se jednalo o přelézání zábradlí u tramvajových zastávek nebo přecházení na červenou,“ vysvětlil ředitel Městské policie Prahy 6 Viktor Richter.

Za stejné období zjistili strážníci 41 přestupků řidičů, kteří na pokutách zaplatili 62 tisíc korun. Nejčastěji se jednalo o rychlou jízdu v obci, ve třech případech o jízdu na červenou. „Bezpečnostní akce se zúčastnilo celkem 62 strážníků. Obnášelo to i mimo jiné 296 hodin stálého dohledu na přechodech pro chodce na Evropské a Patočkově,“ dodal ředitel Městské policie Prahy 6 Viktor Richter.

Bezpečnostní akci si vyžádal starosta Prahy 6 Tomáš Chalupa v reakci na nedávnou tragickou nehodu na Evropské ulici, kdy autobus srazil a usmrtil chodkyni přecházející po přechodu a dokonce na zelenou. Starosta tak využil § 98 Zákona o hlavním městě Praze umožňující mu požádat policii o součinnost, která je poté povinna konat. Cílem bylo zabránit dalším tragickým nehodám na nejrizikovějších silnicích v Praze 6. Magistrát zároveň připravuje některá dopravní opatření, která by snížení nehodovosti na Evropské a Patočkově měla také přispět.

Z naší korespondence

Vážená redakce Břevnovanu.

Chtěl bych seznámit veřejnost s naší pobočkou Svazu důchodců. Naše pobočka Svazu důchodců se schází vždy jednou za měsíc, ale máme starosti s místností, jsme rádi, když nás někde nechají. Napřed jsme se scházeli ve škole na Magistrátu vedle Delvity, potom nás přijali ve škole u Dělnického cvičiště, ale za čas nás vypověděli. Znovu naše předsedkyně pí Martínková žádala ve škole vedle Delvity, kde nás díky p. řediteli vzali na milost, a tak se máme opět kde scházet. Na poslední schůzi jsme se domluvili, že bychom se mohli sejít na vycházku. Padl návrh na prohlídku Katakomb pravoslavného kostela Cyrila a Metoděje. Dali jsme číslo telefonu naší předsedkyni pí Martínkové, která slíbila, že zavolá, až zjistí, kdy jsou Katakomy otevřené, a tak jsme se sešli na telefonické zavolání pí předsedkyně v úterý 16. 1. 2007 v 10 hod. na stanici el. dráhy u Drinopolu. Někteří důchodci jeli přímo do Resselovy ulice, kde se nás nakonec sešlo 9. V předpokojí katakomb nám promítli film „Atentát“ a pak jsme si šli prohlédnout katakomby, kde se ukrývali parašutisté, kteří provedli atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha. Bylo to poučné, i když jsme většinou jako děcka tuto dobu prožili, ale tenkrát jsme to tak plně nechápali. Po skončení prohlídky jsme se rozešli každý za svým zájmem. Jako další procházku máme naplánovanou návštěvu Břevnovského kláštera. Zveme důchodce z Břevnova mezi nás každou druhou středu v měsíci. Na naší nástěnce vedle řeznictví „Hudera“ je zavěšen rozpis schůzí. S pozdravem

Ladislav Bušek - Břevnov

KULTURNÍ SERVIS (VOSA)

- ◆ Národní galerie uvádí výstavu Slezsko – perla v České koruně; tři období rozkvetu vzájemných uměleckých vztahů. Ve Valdštejnské jizdárně do 8. dubna 2007. Výstava se koná pod záštitou hejtmána Moravskoslezského kraje Evžena Tošenovského.
- ◆ Výstava k 30. výročí Charty 77 s výjimečným vystavením Nobelovy ceny Jaroslava Seiferta – Charta 77 a její doba, doba a její Charta. Výstava ukazuje období 70. let minulého století. V Národním muzeu, ochoz panteonu do 25. 3. 2007.
- ◆ Výstava známého básníka Lawrence Ferlinghettiho představí průřez jeho současnou výtvarnou tvorbou. Od 14. 2. do 13. 5. 2007 v Domě U Zlávého prstenu. Úvodní kurátorská prohlídka: Jitka Hlaváčková, středa 14. 2. v 16:00.
- ◆ V domě U Kamenného zvonu, Praha 1, Staroměstské nám. 13, proběhne od 28. 2 do 29. 4. 2007 výstava Aleny Kučerové, klasičky české grafiky. Kolekce představuje její stěžejní práce od konce padesátých let.
- ◆ Do 11. 3. 2007 bude trvat výstava Mizející Jemen – tradice ohrožené globalizací. Expedice etnografa Pavla Kumpána a arabisty Vlastimila Nováka do Jemenu a Ománu v roce 2005 dokumentovala současný stav památek. Fotografie a trojrozměrné předměty. Národní muzeum.
- ◆ V Národním muzeu v přízemí probíhá do 1. 4. 2007 výstava Tradiční řemesla Maghrebu. Expozice ze sbírky Náprstkova muzea evokuje prostředí tradičního severoamerického trhu. Přípraven je i zajímavý doprovodný program.
- ◆ Výstavku Komunální politik Vojta Náprstek připravilo Náprstkovo muzeum ke 180. výročí narození slavného pražského mecenáše a zakladatele muzea Vojty Náprstka. Do 31. 5. 2007 v přízemí Národního muzea.
- ◆ Petr Nikl – Radost, výstava obrazů z aktuální tvorby v rámci výstavního cyklu Krajina a figura v současném českém výtvarném umění. Ve Spálené 14, Praha 1, denně 10 – 18 hodin od 19. 1. 2007.
- ◆ V Poštovním muzeu v Praze 1, Nové mlýny 2, se koná výstava Bedřicha Housy Známková tvorba – grafika. Otevřeno 9 – 12, 13 – 17 hodin, kromě pondělí.
- ◆ SÚJB Senovážné náměstí 9, Praha 1 – výstava Od Amazonie po Altaj z obrazů Marcela Hubáčka. Od 7. února 2007, otevřeno po-pá 8.00 – 17.00 hodin.
- ◆ Uměleckoprůmyslové muzeum Vás zve na výstavu Drahomír Josef Růžička – Amerika. Výstava připomíná nejen jeho fascinaci New Yorkem, ale i fotografie ze souboru Design v přírodě. V Galerii Josefa Sudka, Úvoz 24, Praha 1 do 22. 4. 2007.

9 Mezi námi v Břevnově V.

Břevnovský Větrník dávno už nemele ...

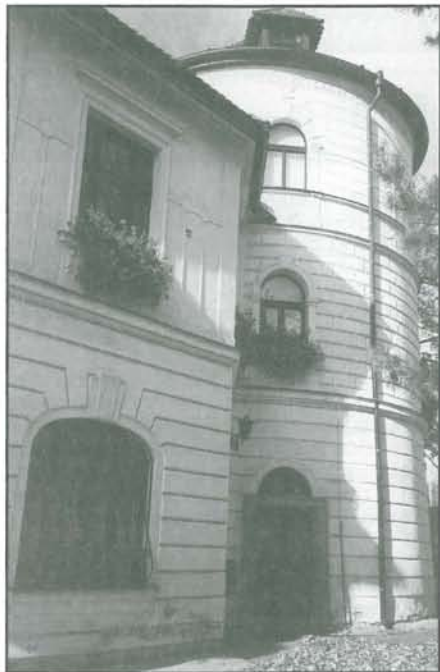
Určitě jste někdy procházeli ulicí Na Větrníku či uličkou Větrník. Obě jsou součástí staré spojovací cesty mezi bývalou břevnovskou návsi, polnostmi na Petřínách a Horní a Dolní Libocí. Tady také spatříte původní zidku, která ohrazuje objekt historického větrného mlýna, jediného zachovalého v Praze. Byl nově přestavěn začátkem 18. století, stejně jako Břevnovský klášter a dobová vyobrazení ho zachycují na otevřené pláni. Na podivuhodném obraze z poloviny 19. století je však zachycen ve starší podobě, kdy měl mlýn dokonce dvě věže s lopatkami. Větrný mlýn byl majetkem kláštera, ale měl několik nájemců, podobně jako později klášterní pivovar. Snad nejznámějším nájemcem byla Marie Fastrová, sestra známého českého vlastence Petra Fastra, která ve mlýnici ukryla několik studentů z barikád v r. 1848, kteří se převlékli, poprášili moukou a vydávali se za mlynářské chasníky. To už ale mlýn dosluhoval. Zřejmě výnosnější bylo otevření opukového lomu v těsné blízkosti mlýna, který poskytoval žádaný materiál pro rychle se rozmáhající stavební ruch v Praze. Po lomu vznikla velká vytěžená jáma ve které je dnes vzrostlá zahrada. V té době již Větrník nesloužil původnímu účelu, klášter objekt prodal a nemovitost se stala rodinným sídlem. Dnes jsou budovy Větrníku se zahradou památkově chráněny a vlastní je více jak sto let potomci rodiny Černohorských a Opatrných, kteří zde bydlí.

Hlavou rodiny je pan Miloš Opatrný, ročník 1934 (na snímku s manželkou), který rád o místní historii vypráví.

„V době, kdy jsem se narodil, vypadalo sídlo Větrník asi jako teď. Já jsem to sice „trochu“ zvelebil, ale bylo to přibližně stejné. Rodiče měli zahradníka, šoféra, kuchařku, dvě ženy k dětem a jednu ženu na úklid. Větrník nikdy nebyl hotel, bylo to soukromé rodinné sídlo. Původně ho koupil otec maminky – tedy můj dědeček Jan Černohorský a zřídil zde ve dvacátých letech zahradní restauraci. To se změnilo, když se maminka vdala a přišel můj otec JUDr. Miloš Opatrný. Táta byl v Praze známým právníkem a uzpůsobil Větrník k velkorysému bydlení. To bylo koncem třicátých let, vydrželo to přes válku, až do „rudého“ období. Otec měl advokátní kancelář na Václavském náměstí č. 23, velké 4 místnosti, u oken na náměstí seděly pisařky. Domovníkem tam byl jistý pan Toman, s otcem si dobře rozuměl, byli samá legrace. Já jsem za otcem chodil často do kanceláře, byl pro mě vzorem a on také počítal, že budu právníkem po něm. Začal jsem chodit do školy Markéty a potom do gymnázia na Pohořelci. Jenže přišli komunisté. Otcí znárodnili advokátní kancelář a poslední den tam přišli dva pánové od KSČ na kontrolu. A on se jich zeptal, jestli dneska do těch šesti hodin ta kancelář je ještě jeho. A oni mu řekli: No, samozřejmě pane doktore, je vaše. On na to řekl: Tak fajn, tak já do těch šesti si tady můžu dělat co chci, co mě napadne? A oni řekli: Ano, to můžete. Na to je otec chytil a vytlačil je ze dveří na chodbu. Tátovi tenkrát ještě nebylo padesát, byl v plné síle, ale soudruzi se urazili. Já jsem vyletěl z gymnázia, táta do smrti nedostal žádné místo, ačkoliv chtěl dělat cokoliv. Třetí infarkt už nepřežil a zemřel v 54 letech a já na to nikdy nezapomenu. Když mě vyhodili z gymnázia, cpali mě do dolů nebo do hutí, ale táta měl ještě nějaké známosti a dostal mě na Václavák ke Šroubkům na kuchaře. Mně se to ale nelíbilo. Na gymnáziu nám vykali a tady mi řekli: Ty pitomče, už máš oloupanou cibuli? Šlo mi to za nehty, ale člověk si zvykne na všechno. Později jsem začal v kuchařině soutěžit a v roce 1971 jsem vyhrál zlatou v celostátní soutěži. První dva jsme měli jet na soutěž do Frankfurtu nad Mohanem a vedení zjistilo, že neplatím ROH. Tak jsem musel nějaké známky doplatit a pak mě pustili. Ve Frankfurtu soutěžilo 21 států po čtyřech kuchařích a já jsem tu soutěž vyhrál. Až tehdy mě kuchařské řemeslo opravdu vzalo za srdce a já u toho zůstal. Moje žena je také profesionální kuchař, poznali jsme se u Šroubků a čeká nás diamantová svatba.

Na vojně jsem byl nejdříve v Hradci Králové, pak na Slovensku. Všude jsem vařil pro armádu. Z vojny jsem se vrátil zpět do Prahy a vařil u Mázlů s panem Šperglem. To jsem měl kliku, že jsem se

k němu dostal. To byl jeden z našich nejlepších kuchařů. Vařil a šéfoval jsem v Mánesu, na Strahově v klášteře, v restaurantu Oživlé dřevo. Na dva roky jsem jel do Japonska s úkolem naučit se japonskou kuchyni. To jsem splnil, ale když jsem se vrátil, tak se japonská restaurace v Praze neotevřela. Nastoupil jsem do rekonstruovaného hotelu U Tří pštrosů, pak sloužil 5 let na turecké ambasádě a nakonec jsem byl v Monu na Bílé Hoře, kde mě zastihl převrat. Když

jsem vyhrál Frankfurt a sloužil na Strahově, přišel za mnou předseda partaje, nějaký Pepík Kadlec, číšník z Hrušky a povídá: Hele, my ti tady potvrzujeme vždycky ty cesty na soutěže, heleď, tak já tady tudle něco mám. Začal se hrabat v aktovce a vytáhl papír kandidáta-čekatele do KSČ. Já na to: Pepíku, budeš moc hodnej, když si ty papíry zase dáš do aktovky a použiješ je pro někoho jinýho. A on: Jak to? – Mně komunisti zabili tátu a já do takový partaje nemůžu patřit. On se urazil, šel si postěžovat a hned mě předvolal na kobereček ředitel Majer. Jenže to byl úžasný člověk, takovej komunist, který musel, kterým se říkalo soudruh Musílek. Vypověděl jsem mu historii rodiny a on povídá, dobře, беру to, jen už raději drž hubu.

V Břevnově jsme už pět generací. Kolem Větrníku nebylo žádné sídliště, všude kolem pole, žito, květy tu máky a chrpy. Byli jsme tady na samotě. Kamarádil jsem se s místníma klukama, jak je to vždy v mladých letech – s Vlastou Čadkem, jeho rodiče měli v Břevnově zeleninové obchody, s klukama Bažantovými, atd. Za války měli Němci někde na strži k Veleslavínu, co jsou ty skály, radar. Stávalo se, že tam nalítávali hloubkaři a stříleli na ten radar a my jsme chodili sbírat hlizny. Ten radar byl chráněný čtyřčaty. Když byl 13. února 1945 nálet na Drážďany, tak byly z Větrníku vidět záblesky a slyšet dunění bomb. Tehdy jsem se rozbrečel

strachy. Také jsem v kostele ministroval. Jednou s námi při mě sloužil Zikmund, kluk co v klášteře bydlel s rodiči a také ministroval a byl tak malej, že komží, co měl na sobě táhnul ještě po zemi a já mu ji ze zadu přišláp. On nesl misál, nevybral to, upadl se vším ze zadu na faráře. Farář nás zahnal zpátky do sákrístie a malý Zikmund řval, že za nic nemůže, že jsem ho přišláp, a já že jsem si nevšímá a smál se tomu, proč se farář rozčílil a vyhodil mě nadobro z ministrování. Tenkrát to maminku moc mrzelo. Vyrostla tady a doma byli všichni věřící. Otec ale takový nebyl a tak mně to prošlo. Já byl na sport, kolo, lyže, tenis a těšil se na práva, že budu jako táta, který zastupoval pražské továrníky a pomáhal i mnoha obyčejným lidem z Břevnova, kteří byli nemajetní, a to zdarma. Vzpomínám, že vždy říkal: on mi to některéj z těch fabrikantů zase vrátí. Vzpomínám, jak jsme s klukama chodili na břevnovské poutě, které byly na návsi a také u kostela. Jako kluci jsme chodili k panu Staňkovi, co měl grunt proti škole Markétě. Měl celý obličej pořezaný od chirurgických zákroků od rakoviny, doktoři ho ale vyléčili a nás kluky vídával rád. Nechal nás vyvádět a plavit koně, a to bylo něco: plavat s koněm v hlubokém Pivovarském rybníku, kam mohli jen plavci. – Z kláštera do Větrníku vede klenutá chodba, ale je z velké části zasypaná. Vchod či východ je u nás pod válcovou věží a ujdete asi 4 – 5 metrů a dále už to nejde. Zahrada má výškové rozdíly, protože tu byl opukový lom a těžilo se, jak bylo potřeba. Dědeček Černohorský přistavil to, co je napojené na věž. To ostatní již stálo. Byla tu stodola se dvěma vjezdy na odstavení vozů s moukou nebo s mletím. Hlavní příjezd byl po nynější hlavní cestě. Po roce 1989 jsme začali celý objekt opravovat, ale ještě rok po tzv. sametové revoluci jsem čekal jestli je to pravda, že už bratři Komančové jsou už ve svém teritoriu a že si je vzal Manitou. Něco jsem našetřil a něco dostal po mé sestře, která zemřela v Americe. Po celý život pracovala v Radiu Svobodná Evropa pod pseudonymem Minka Rybáková. Ale stejně to nestačilo, museli jsme si půjčit a začaly problémy, protože některé objekty byly postaveny velmi chatrně. Např. stodola neměla vůbec základy, stála na více jak metrových opukových deskách. Když se vyklízela půda, tak se přišlo na nějaké plány po dědečkovi Černohorském, který měl zakreslenou představu malého rodinného hotelu. Hoteliér přeci jen nejsem, ale rodina se uemanula, že tu vizi naplníme a začneme podnikat. Byl jsem z toho vedle. Zastavili jsme barák, spláceli 4 miliony, nikde žádnou reklamu, jen splátky. Větrník se upravil na penzion, poskytujeme ubytování se snídaněmi, čtyři dvouúžkové pokoje a dvoje apartmá. Ty první dva roky byly hrozné, to se nevědělo, jak to dopadne. Začalo to známými, kteří se přijeli podívat, doporučili další, ti sem posílali Němce, Američany a hosté se začali vracet, klientela rozšiřovat. Podařilo se to. Takový je nyní pension Větrník, kdysi větrný mlýn v Břevnově.

Zpracoval Mgr. Pavel Krchov

Jarmila Häringová

Po odchodu přítele

Sama jdu tichou hřebenovkou
a sama v krčmě sedím zas.
Jaro se kolem řítí stovkou
a v patách za ním sníh a mráz.

V proměnách prostoru a času
je někdy zkrácen, kdo zbyl sám:
oči jen zpola vidí krásu
a zpola pronikají klam.

Mladý
sloupek

Kajičná vzpomínka

Když k ránu potácím se mořem města
jak loďka rozbitá a hledám břeh,
co pouličních chlapců po koutech
se nabízí! A jejich svůdná gesta
zas vedou na skálu. A slábne dech.

Jen jeden maják, který dodaleka
pokorně září, který nesvádí,
bezpečně k pevným břehům přivádí:
zastřené okno, za nímž máma čeká.
Taky tak vzpomínáte na mládí?

Architekt Bohumír Kozák a Praha

Jeden z nejvýznamnějších českých architektů meziválečného období, ing. arch. dr. techn. Bohumír Kozák (1885 – 1978), byl podstatnou částí svého života spjat se Střešovicemi-Ořechovkou, ale svým dílem zanechal trvalé stopy i v dalších částech Prahy 6.

Narodil se ve Velké Lhotě u Dačic, na evangelické faře. Jeho otec ThDr. František Kozák (1857 – 1926), posléze dlouholetý farář v Čáslavi, byl významným teologem evangelické církve helvétského vyznání (kalvínské), který za sebou zanechal bohaté literární dílo. Bohumírovým mladším bratrem byl filozof a teolog Jan Blahoslav Kozák (1888 – 1974), profesor Filozofické fakulty UK a autor řady významných filozofických prací (podstatnou část svého života strávil na Hanspaulce, v Komomické ul. Další bratr, Ladislav Kozák (1900 – 1988), se stal rovněž architektem a s Bohumírem spolupracoval na některých jeho pražských objektech. Architekt Kozák byl pokřtěn jako Božimír, celý život však užíval křesťanského jména Bohumír. Po studiích architektury na ČVUT (1903 – 1909), kde získal i doktorát techniky, pracoval u architekta Osvalda Polívky a později u Václava Nekvasila. Tehdy byl také redaktorem časopisu Stavba. Po první světové válce si zřídil vlastní praxi, projekční a stavitelskou firmu (Dušek-Kozák-Máca).

Uvědomělý evangelik B. Kozák jako architekt podstatně přispěl k vývoji naší církevní architektury. Již v mládí projektoval baptistickou modlitebnu na Vinohradské třídě (1913 – 14) a navrhl rovněž evangelický kostel a faru v Táboře (1916). Důležitá byla Kozákova spolupráce se střešovickým (břevnovským) sborem Českobratrské církve evangelické. Stal se jeho členem, když si v roce 1928 postavil vlastní vilu na Ořechovce (Pevnostní ul. čp. 656). Kozákův první projekt evangelického kostela a sborového domu v Břevnově pochází již z roku 1931 (viz snímek). Tento projekt však vzhledem k řadě okolností nebyl nikdy realizován. Teprve v roce 1939 byl vysvěcen evangelický kostel na nám. Před bateriemi ve Střešovicích, podle nového Kozákova projektu. Již předtím obohatil Kozák pražskou církevní architekturu několika stavbami. Patří mezi ně evangelický sbor v Libni v ul. U pošty z let 1922 – 23, dále ústřední budova Českobratrské církve evangelické – Husův dům v Jungmannově ul. č. 9 (1923) a zejména pozoruhodně řešená stavba sboru v Nuslích z roku 1934 (ul. Žateckých čp. 1169), progresivně vytvářející prostředí nejen k bohoslužbám, ale i k dalším sborovým aktivitám. K mimopražským církevním objektům patří sborová budova v Čáslavi (z r. 1925), v městě, kde Kozák prožil svá mladá léta.

Se Střešovicemi je spjata i další Kozákova architektonická tvorba. Patří k ní na Ořechovce vila prof. Ferdinanda Hrejsy, významného evangelického církevního historika a zakladatele evangelického sboru v Břevnově-Střešovicích (na nároží ulic Střešovické a Na pěkné vyhlídce, z r. 1931) a další vila na Ořechovce v ul. U laboratoře čp. 558 (z r. 1928) – obě v puristickém stylu. Arch. Kozák je také projektantem novoklasicistní vily čp. 1388 v sousední vilové čtvrti Hanspaulce (na nároží ulic Kozlovská a Na Karlovce). S Prahou 6, konkrétně s Dejvicemi je spjata řada Kozákových realizovaných projektů. Patří k nim vila ve funkcionalistickém stylu v ul. České družiny (1932), ubytovna středoškolských studentů čp. 700 ve Studentské ul. (rovněž funkcionalistická, z r. 1930) a pak řada obytných domů v ulicích Velfřikově, N. Tesly, Jugoslávských partyzánů a na Flemingově náměstí (čp. 1417 až 1431). Bohumír Kozák se v meziválečném období uplatnil jako projektant velmi hodnotných a výrazných architektur v Praze. Zejména je třeba upozornit na vysoce hodnocený urbanistický celek Masarykových domovů (dnes Thomayerova nemocnice) v Krči, budovaný řadu let podle projektu z roku 1926. Dvojice věží

na obzoru nad Žižkovem, náležející k budově býv. telefonní a telegrafické ústředny ve Fibichově ulici (z let 1921 – 26) dodnes patří k panoramatickým dominantám Prahy, zvláště z rampy na Hradčanském náměstí nebo při pohledech od Strahovského kláštera. Arch. Kozák v osobních rozhovorech právě pohled na Prahu z předpolí Strahovského kláštera považoval za nejkrásnější. V samém centru Prahy se setkáme s několika významnými Kozákovými architekturami. Na Václavském náměstí je to palác Avion čp. 820 (později Letka, dnes Luxor), z let 1924 – 1926. Na Zlatém kříži se k němu připojuje v ul. Na příkopě obchodní dům s kinem (dříve Sevastopol) čp. 988 (z let 1933 – 38). V Bartolomějské ul., v samém centru historického jádra Prahy, stojí Kozákem zajímavě řešená kancelářská budova čp. 306 a 307 (1936 – 42). Charakteristický rukopis arch. Kozáka si stále zachovává býv. studentská kolej Budeč na Vinohradech (1923 – 24). Z poválečných realizací dodnes upoutává pozornost elegantní architektura budovy býv. Chemopetrolu čp. 567 ve Štěpánské ulici (1949).

Zvláštní kapitolu v Kozákově architektonické tvorbě představuje Nuselský most. Kozák totiž, ve spolupráci se stavebním odborníkem Stanislavem Bechyněm, vyhrál v roce 1927 soutěž na přemostění Nuselského údolí. K realizaci vítězného návrhu však z řady důvodů bohužel nedošlo. Publikované plány však dokazují, že ke škodě věci. Kozákův návrh byl nejen na svou dobu progresivní, ale v mnohém ohledu předčil i dnešní realizaci této stavby.

V době druhé světové války byla výrazně omezena stavební činnost, pokud nešlo o objekty důležité pro válečné potřeby. Tato skutečnost samozřejmě postihla i arch. Kozáka. Za války se ještě stačil uplatnit při úpravě Toskánského paláce na Hradčanském náměstí (1941 – 43). Jinak své nechtěné časové uvolnění využil ke grafickému ztvárnění památek staré Prahy, své velké celoživotní lásky. Tak vznikaly cykly Kozákových kreseb i akvarelů, spojující dokumentární hodnotu s uměleckým prožitkem. Některé z těchto cyklů brilantního kreslíře se po válce dočkaly knižního vydání, jako např. Menší město Pražské, Mluva pražské architektury, Hradčany a Malá Strana. Řada těchto a mnoha dalších prací (Kozák kreslil historickou architekturu nejen v Praze, ale i v dalších oblastech Čech) byla veřejně vystavena při Kozákových výročí, bohužel však zůstala nevydána.

V souvislosti s Kozákovým zájmem o Prahu a její památky je třeba ještě zmínit důležitou skutečnost – arch. Kozák byl do vysokého věku, po řadu desetiletí, předsedou Klubu Za starou Prahu, kde vyvíjel mimořádně aktivní činnost ve prospěch pražských památek. A ještě na jednu stránku Kozákovy činnosti by nemělo být zapomenuto. Ani vysoký věk mu totiž nezabránil v tvůrčí a organizačské činnosti v oblasti církevní architektury, když dlouhou dobu působil jako architektonický poradce na synodní radě Českobratrské církve evangelické.

S Kozákovými veřejnými budovami se setkáme nejen v Praze, ale i v dalších českých městech – v Nymburku, Poděbradech, Hradci Králové. Životní dílo Bohumíra Kozáka je po zásluze vysoce hodnoceno historiky umění, představuje důsažný přínos k vývoji naší moderní architektury v Praze i v dalších českých městech.

Na závěr osobní poznámka autora tohoto článku, který měl možnost architekta B. Kozáka poznat jako osobnost noblesní, jako člověka velmi citlivého a neobyčejně laskavého.

Michal Flegl

AUTOSANATORIUM BRABEC

Markétská 1 / 28, 169 00 Praha 6

POSKYTUJEME SLUŽBY:

- ♦ opravy a údržba motorových vozidel
- ♦ příprava na STK, emise včetně zajištění
- ♦ odtahová služba nonstop

Otevírací doba: Po – Pá 7.30 – 17.00 hod.

tel.: 603 469 715

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
 tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
 mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
 e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková

Sál staré Marjánky stojí dnes před otevřením a mnozí znalci mistopisu potvrdí, že jméno proslavenému objektu dala v polovině 19. století oblíbená hostinská Marie Černá. O skutečnou slávu podniku daleko přesahující hranice Prahy se však zasloužili otec a syn. Pro osvěžení paměti jejich celá jména naleznete v tajence.

Tajenka: Jozef a Jan Tellingertovi

Pomůcka: IT, NUNS, OR, ETO	obyvatel sloven. města	plakal	anglicky jeptišky	osobní zájmeno	•	předložka	plošina Dinárských hor	chem. zn. kyslíku	náš spisovatel	•	kysličníky kovu	přítakaní	mužské jméno	nálev	rusky toto	rusky černý	•	
moravské město					úmrť	předložka				motyl							rudné doty	
sestřih, ovčí vlna						poloměr		pochyblivé schody		Soňa								
ženské jméno					značka videokazet	náš karikaturista		vidina		předložka		soulad						
žehličnan				1. část tajenky						kožní problém		chemická zn. hliníku		st. SPZ Karlovyh Varů	chem. zn. dusíku		rolela	sek
anglicky to			obtočit	anglicky nebo			Nada	slovensky zelt					obal					
				viasalice			cenný papír	fečké písmeno					patřící Teovi					
předložka		čisticí prostředky						Netřovy iniciály			Francouzské poutní místo	tvé						
		Trojanovy iniciály						spojka										
nealko					•	okrasná rostlina								lipa		Simona	fečké písmeno	
						francovka								lípa				
nejm. částice hmoty				st. SPZ Prahy				Eva		Odborný lékař								
				litr				st. SPZ Nitra		Emil							předložka	
římská 5		2. část tajenky																
		st. SPZ Rakovník															st. zájmeno	
mongolský rolník				psací potřeby						pakostnice				německy babicka			os. zájmeno	
				měkka souhlaska						předložka				chem. zn. síry				
ruské ženské jméno							předložka		osobní zájmeno			•	asi					

Z policejního deníku

24. 12. Na Štědrý den v ulici Pod kostelem ve Sřešovicích zmizela šedá Škoda Fabia. Škoda: 200 tis. • **Na Bělohorské** kdosi odjel s VW Passat Combi za 400 tisíc.

25. 12. Do obchodu potravinami U Michala, Za Pohořelcem 4 vlezl zloděj, aby se zásobil čtyřmi krabicemi sušenek Bebe. Škoda: 5.224 Kč.

28.12. Šedý Peugeot 405 za 35 tisíc ukraden z Jezdecké ulice na Strahově, na sedadle ležela láhev šampaňského a něco potravin. • V ulici Na Větrníku 3 autař odvezli červený BMW za půl miliónu a Na Petřínách 25 Škodu Octavii červenou rovněž za půl miliónu.

29. 12. Do společného prostoru pro všechny v Boučkově ulici č. 1 vlezl zloděj. Vypáčil dveře a odvezl kolo Merida Kalakari za 10 tisíc.

30. 12. Během noci v ulici Ankerské prořízl autař plachty závěsu tiráku Scania a vynesl 4 krabice se 460 kusy reproduktorů. • Z Hládkova autař odjel narychlo s tím, co bylo po ruce: Renault Twingo za 15 tisíc.

1. 1. Do Pizzerie Bělohorská 81 vyrazil zloděj zadem. Otevřel si zadní vchod, ze stolu vzal notebook a poroučel se. Škoda: 16.000.

2. 1. Kolem oběda odložila si dáma kabelku v restauraci u Bílého lva, ale kdosi z ní vytáhl portmonku. Byly tam kreditní karty, peníze, doklady. Škoda: 2.500 Kč.

3. 1. V ZŠ Petřiny jih sprejer počákal zelenou barvou fasádu školní kuchyně a učinil škodu za 20 tisíc. • **V ulici Krajiní** do neobydleného a rozestavěného domu vstoupil zloděj vyražením vstupních dveří. Odněl co se hodilo: plynovou troubu, kabely, motorovou pilu aj. Škoda 52.000.

4. 1. Bytař na Závěrci 2 vypáčil vchodové dveře jednoho bytu a vše vyházel. Našel dámské černé kozačky, fén na vlasy a několik drobností a zmizel. Škoda: 6 tisíc. • Opel Astra modrozelený v ulici Na klášterním, vše tvrdě zamčeno – central páka – ukraden. Škoda: 200 tisíc.

5. 1. Do chodby činžovního domu v Hošťálkově ulici vkročil zloděj mezi 14 – 15 hodinou. U jednoho bytu vyrazil dveře, popadl ze stolu 1 250 Eur a byl pryč. Škoda: 35 tisíc.

6. 1. Ve známé Junácké ulici v Břevnově autař odjel s modrým Seat Leonem. Škoda: 400 tisíc. • **O kus dále** jakýsi dobrák dlouho ryl v noci do laku nové Škody Octavie. Škoda: 26 tisíc.

8. 1. Za plného provozu odcizeno z vrakoviště a autobazaru v Unhošťské ulici v Ruzyni trezor s kódovaným počítačem (naštěstí bez peněz) a autonavigák. Škoda: 56.500. • **Autaři odvezli** z Vaníčkovy ulice zánovní modrý VW Passat za 465 tisíc.

9. 1. Mezi pátou a šestou večerní na Karlovarské v blízkosti zastávky Drnovské násilník poválil na zem mladou ženu, zalehl ji a pokusil se jí svléknout. Potrhal jen oděv neboť se žena urputně bránila, a tak celý podnik vzdal a utekl.

10. 1. Zloděj sestoupil v hotelu Pyramida do Fitcentra a v pánské šatně si otevřel zamčenou skříňku. Odněl koženou bundu, kalhoty, svetr a košili, doklady, hodinky a další, takže když se majitel vrátil v plavkách našel pouze boty. Škoda: 20 tisíc. • **V ulici Ve Sřešovických 17** zkoušel autař nastartovat Škodu Octavii Combi zelenou, ale nešlo to. Vzal si alespoň luxusní sluneční brýle Ray-Bau, bouchl dveřmi a odešel. Škoda: 15 tisíc. • **Ani v ulici Za Kajetánkou 2** to nešlo. Stává tam vůz Seat Alhambra, ale nedostal se ani dovnitř. • **Večer nahlášeno** do břevnovské policejní stanice, že v tělocvičně U Zelené brány kdosi v šatně štípl mobil. Škoda: 6 tisíc.

11. 1. Podobně ze ZŠ Norbertov volali, že byl ve školní šatně jednomu žákovi odcizen mobil. Škoda: 15 tisíc. • **Ve Šlikově 15** zloději odmontovali a odnesli z přízemí elektrický rozvaděč. Škoda: 20 tisíc.

12. 1. Ruský turista v tramvaji č. 22 neunikl pozornosti kapsáře. Ten mu vytáhl portmonku a v ní bylo všechno: pas, kreditní karty, peníze atd. Škoda: 195 tisíc.

13. 1. V Dolní Liboci v Šebestiánské ulici kdosi odejel s červeným Fordem Probe. Škoda přes 60 tisíc.

14. 1. Denní bytař vnikl po 15 hodině do domu v ulici Na Vypichu tím, že vykopl okénko WC a nasoukal se dovnitř. V domě byly šperky a mince bratru za 50 tisíc. • **Vedle restaurace** Na Hubálce autař odejel s modrým Renaultem Megane za 200 tisíc.

17. 1. V Peštukově ulici stál VW Golf postarší výroby, v Bubnově ulici Pick up 136 Š bílý, také žádné nové auto. Přesto ukradeny. Celková škoda 70 tisíc. • **Před půlnocí** už někdo nepřenesl přes srdce krásu luxusního Alfa Romeo v Řičanově ulici 8 a řádně ho poškrábal. Škoda min. 40 tisíc.

18. 1. Denní sběrač kovů odpoledne sundal a odnesl z rodinného domu v Šultysově ulici měděné parapety a okapy za 15 tisíc korun.

19. 1. Po půlnoci byla ve Šlikově ulici vyloupena tři auta, ve čtvrtém nebylo nic vzato. Celková škoda: 56 tisíc. Současně vyloupena dvě auta na Bělohorské s celkovou škodou 36 tisíc a ještě v ulici Nad Kajetánkou otevřena Škoda Fabia Combi, kde vzata asi omylem taška s fakturami. Škoda: 3 tisíce.

20. 1. U bloku č. 3 na Strahově šest Romů jen tak cvičně venku zmlátilo studenta V.V. • **V Ruzyňské ulici** vlezl sklepař do domu, přeštípl oko visacího zámku a z kóje si odnesl různé nářadí za 10.500 Kč.

21. 1. V samo-jidelně na Petřínách přišla jedna dáma večer o kabelku. Měla tam klíče, doklady, stravenky, peníze. Škoda: 8 tisíc. • **Vloupačky do aut** toho dne: v ulici Na Okraji před č. 44 a 46 Škody Octavie, v ulici Nad Alejí VW Passat vykraden, v Šafránecké ulici opět Škoda Octavia hned po obědě. Celková škoda: 100.600 Kč. • **Z kanceláře u 1. baterie** bytaři odnesli elektroniku za 300 tisíc korun.

22. 1. Na place před letohrádkem Hvězda uklizeny pomocnými dělníky větve z vichřice. Následně odcizeny ze zdi Hvězdy dvě velké bronzové desky 1 x 1 m, kde pojednáváno o historii místa. Škoda 100 tisíc. • **Z Anastázovy ulice** někdo odjel s Fordem Galaxy za 230 tisíc, u 5. baterie postrádají Škodu Octavii za 185 tisíc, na parkovišti servisu Renault Freiberg autař otevřel Škodu Fabii a odnesl si pěkné autorádio s přehrávačem. Škoda: 10 tisíc.

24. 1. Do pokoje lůžkového oddělení gynekologické kliniky Ústřední vojenské nemocnice vkročil v poledne zloděj, právě když všechny pacientky byly pryč. Z nemocničních stolků odnesl 3 portmonky s osobními doklady a penězi. Škoda: 6 tisíc.

25. 1. Autař si v ulici Nad Alejí vybral pěknou Škodu Octavii, šedou za 450 tisíc a odvezl ji. • **Ze společné chodby** domu na Bělohorské 9 odnesen elektromateriál z rozvodné skříňe za 20 tisíc.

26. 1. Pozorný zloděj na kolejích na Strahově si všiml pootevřeného okna v přízemí, vlezl tam a odnesl si notebook. Stalo se v bloku č. 9 v podvečer.

28. 1. V Junácké 7 ukraden Citroen Saxo modrý za 100 tisíc.

29. 1. Po druhé hodině ranní připízlil se potichu hotelový zloděj v Pyramidě k jednomu pokoji ve 3. patře. Opatrně odsunul západku zámku zaklapnutých neuzamčených dveří a vplížil se dovnitř, kde spali manželé, turisté ze Západní Evropy. Muž se však probudil a než se vzpamatoval z překvapení hotelový zloděj popadl alespoň digitální fotoaparát ze stolu a prchl. Ráno manželé vše oznámili na recepci, nečekali na policii, ale objednali si letenky a ihned odletěli.

30. 1. Nově vybudovanou a pojmenovanou ulici Naardenskou v Liboci také už navštívili zloději. Vlezli do jednoho z domů a odvezli plynový kotel, přímotopy a různé nářadí za 31 tisíc korun. • V půl jedné po poledni zazvonil v ulici Za Hládkovem u jednoho bytu muž a pravil majiteli naléhavě, že známý jeho dcery má zrovna auto v servisu a potřebuje nutně zaplatit fakturu za opravu, a to je 16 tisíc. Majitel bytu si prohlédl podanou fakturu a vysázel neznámému muži alespoň čtrnáct tisíc korun. Více peníze, fakturu ani muže nikdo nespátřil.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny - jubilea - přání

Leden - únor 2007

Přejeme všem jubilantům stále a pevné zdraví a trvalou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

Alena Novotná, Břevnov	28.1.1932
Květa Závorová, Břevnov	16.1.1933
Václav Lacina, Břevnov	21.2.1921
P. Jan Kohl, Břevnov	21.2.1928
ing. Jaroslav Lehoučka, Břevnov	8.2.1940
Marek Čihař, Břevnov	23.2.1950
Karel Vízek, Břevnov	2.2.1956

Oznámení

Za Mgr. Marii Krchovou

27. ledna ve čtvrt na dvě odpoledne zemřela po delší těžké nemoci Mgr. Marie Krchová z Břevnova. Znalo ji velmi mnoho lidí. Byla nadána rodinou vrozenou inteligencí, pravou ženskou jemností a noblesou. Hlavně však byla obdařena pěveckým talentem. Už za svých studií dostala vážnou nabídku začít uměleckou dráhu v olomouckém divadle, ale na přání rodičů se této kariéry, ač nerada, vzdala. Věnovala se hudební výchově a českému jazyku. Na zpěv však nezapomněla. Zpívala sólově v Břevnovském klášteře jako členka zdejšího chrámového sboru pod vedením Jana Hanuše, Jarmila Burghausera a Adolfa Melichara. Její hedvábný mezzosoprán mohli účastníci koncertů a bohoslužeb obdivovat řadu let – už v dobách totality – kdy se jiní zpěváci kostelům zdaleka vyhýbali. Tento postoj byl pro ni typický. Když např. dostala na sklonku 70. let v čase vrcholící normalizace nabídku ke vstupu do KSČ na Střední pedagogické škole v Dejvicích, kde učila, jednoznačně odmítla, což znamenalo těžkou šikanu. Mgr. Marie Krchová pracovala v OF Břevnov, mj. se podílela na vydávání hostivického železničářského měsíčníku Lokálka a následně v roce 1990 stála u zrodu novodobého časopisu Břevnovan. Tady zůstala trvalým zázemím, kotvou a duší, které nejsou nahraditelné. Také naplnění své vize nových varhan ke stému výročí města Břevnova se už nedočká a nezazpívá si při nich. Pán Bůh, ve kterého pevně věřila, ji povolal a my se s tím jen přetěžko vyrovnáváme.

Redakce, sbor, přátelé

Různé

Chrámový sbor u sv. Markéty v Břevnově zve všechny zájemce o hudbu a zpěv do svých řad. Vítání jsou obzvláště mladí lidé a muži. Sbor pravidelně zkouší každé úterý od 19 do 21 hodin ve Vojtěšce pod vedením sbormistra pana Adolfa Melichara.

Bližší informace: pí Stanková, tel.: 257 219 622.

11. středisko pplk. Vally Praha 6 – Český Junák, Svaz skautů a skautek
přes 30 let působí na Hanspalce, na jaře rozšířilo činnost do Veleslavína a Vokovic

PŮSOBÍ ZDE ZKUŠENÍ VEDOUcí, VYSOKOŠKOLÁCI

nově v klubovně v areálu Bussines Centra ve Vokovicích zatím funguje 1 družina (8 členů), rádi bychom rozšířili na dvě

PROTO RÁDI UVÍTÁME DALŠÍ ČLENY (chlapce nejlépe ve věku 9 – 11 let) pro druhou družinu

Schůzka: – každé úterý od 17.00 v trvání cca 75 minut
– sraz: v 17.00 na konečné stanici busu 216 – Nové Vokovice (Bussines Centrum)

Program:

- sport, hry, běhy, soutěže, táborské dovednosti, znalosti přírody, skauting
- cca 1 x měsíčně celodenní výprava do přírody společně s dalšími oddíly střediska
- v létě tábor v krásném prostředí Jižních Čech

Více informací přímo na schůzce, nebo na telefonu
603 903 166.

6. ROČNÍK – PRAŽSKÉHO VELIKONOČNÍHO BĚHU NA 10 KM

POŘADÁJÍ:

Athletik Veteran Club 82
AOSK ARITMA PRAHA

Kdy: Velikonoční pondělí 9. 4. 2007

Kde: Praha – Divoká a Tichá Šárka

Prezentace: areál SK ARITMA Vokovice (šatna a sprchy k dispozici tamtéž)

Start: 10:30 u sportovního areálu ARITMA

Startují: řádně přihlášení závodníci všech kategorií po uhrazení startovného 60,- Kč

Trať: jeden okruh v krásném prostředí Šárky, asfaltové a zpevněné cesty, členitý terén

Kategorie: M – MV – 40, 50, 60, 70
Ž – ŽV – 35

Doprava: tram. č. 20 a 26 – stanice „Nádraží Veleslavín“

Ceny: finanční odměna pro první tři v kategorii, bohatá tombola

Motto: Kdo jednou uteče od svého cíle, bude již jenom utíkat.

Informace: František Feňa
Bělohorská 140
169 00 Praha 6
tel: 233 358 231

Mediální partner: Časopis Břevnovan (založený v r. 1888)

Technické zajištění akce: ATHLETIC VETERAN CLUB 82

*Sponzor závodu: KODYS SYSTÉMY ČÁROVÁCH KÓDŮ
Hošťálkova 7, Praha Břevnov*

Byty - výměny - podnájmy - koupě

- PhDr., red. zahr. red. ČTK v.v., nabízí výuku angličtiny nebo němčiny zájemcům v okolí Břevnova. Zn. „kdykoli“, tel.: 220 510 828 nebo 720 248 053.
- Hledáme 2 malé byty, tj. 1 garsonku a byt 1+1, nebo pouze byt 1+1 a doplatek, nabízíme výměnou slunný byt 3+1 s halou, 2 balkony, 110 m², 1. kat., 4. patro, výtah, sklep, na Praze 6 u „M“ Dejvická, dům se slušným majitelem (reg. nájmem). Prosíme volejte: Tel. mobil 607 968 857 nebo 606 609 566.

Když Jeho Milost císař František Josef I. přijel 27. dubna 1907 do Břevnova, cílem jeho návštěvy nebyl klášter, špacír po návisi či nedaleké bělohorské bojště, ale ústav Vincentina, který se rozkládal v tehdejší Bolešlavově, dnes Radimově ulici. Dům milosrdenství Vincentinum působil v Břevnově od r. 1899 a jeho činnost byla natolik významná, že s jeho návštěvou byl císař srozuměn. Ústav se staral o mentálně postižené děti z Čech a klientů neustále přibývalo, tak jak se v korunních zemích dostávalo do povědomí místo, kde lze tyto děti zaopatřit. Až do roku 1918 bylo Vincentinum podporováno šlechtickými kruhy, ale po vzniku republiky se dostalo do složité situace, kdy bylo odkázáno na milodary sousedů. Díky úsilí řádových sester a hlavně profesora J. Košnáře začalo Vincentinum podnikat a vydávat výroční kalendáře, časopis, pohlednice a tato činnost se stala významnou prací pro udržení ústavu při životě. Doba tomu našťásti přála: hodně se četlo i psalo, lidé si udělali čas. Vincentinum mělo velkou zahradu a prodávalo to, co zde bylo vypěstováno. Na krytém dřevěném pódiu u Malé Kajetánky se hrálo nejméně 1 x za rok – obvykle k vojtěšskému miléniu – divadlo pro veřejnost. Také postižené děti, pokud mohly, rády pomáhaly při vyřizování rozsáhlé zasilatelské administrace. Tak žilo Vincentinum v Břevnově přes léta I. republiky, protektorát, až do roku 1951, kdy byl ústav zavřen a děti přemístěny. Objekt byl znárodněn, připadl armádě a je tomu tak dodnes. Úpravami na přelomu 50. a 60. let zbořena část Malé Kajetánky, obvodní zeď, zrušena zahrada a vybudován nový rybník zvaný Víncek podle názvu Vincentinum. Lidé zapomněli, noví, co přišli, už nevědí vůbec nic,

ale ještě před několika desetiletími byste těžko hledali Pražáka, který by pojem a místo Vincentina neznal.

Zpracoval Mgr. P. Krchov, foto archiv listu

Centrála UNIQA pojišťovny se přestěhovala na novou adresu

Od února 2007 sídlí UNIQA pojišťovna nově na adrese Evropská 136, Praha 6. Původní prostory centrály na břevnovské Bělohorské ulici už kapacitně neodpovídaly rostoucím potřebám dynamicky se rozvíjející společnosti. Klientům však na Bělohorské 19 zůstává i nadále k dispozici obchodní pobočka UNIQA pro prodej pojištění i poradenství.

Moderní budova centrály UNIQA na Evropské třídě nazvaná U-Center se stala novou dominantou na křižovatce s Horoměřickou. Tato poloha je výhodná z hlediska dopravního spojení – přímo u budovy jsou dvě zastávky autobusu, stanice tramvají a doufáme, že v budoucnu zde vyrostě i stanice metra.

Nová centrála má celkem 8 podlaží, z toho 3 podzemní se 140 garážovými stáními (určenými nepřetržitě i pro veřejnost), se sklady a archivy, a 5 nadzemních kancelářských. V budově pracuje přes 250 zaměstnanců UNIQA pojišťovny, kteří obsadili asi 60 % plochy. Zbývající část je určena ke komerčnímu pronájmu dalším firmám. Společnosti s čilými zahraničními styky jistě ocení i blízkost letiště v Ruzyni, které je vzdáleno pouhých 10 – 15 minut cesty.

V přízemí budovy bude během několika měsíců dokončena restaurace sloužící současně zaměstnancům pro závodní

stravování i příchozím z řad veřejnosti. Tamtéž byla zřízena prodejní pobočka UNIQA zajišťující kompletní pojišťovací servis. Lidé mají možnost uzavřít zde prakticky všechny druhy pojištění, které UNIQA jako univerzální pojišťovna nabízí.

Zaměstnanci UNIQA pojišťovny děkují obyvatelům přilehlých oblastí za trpělivost během výstavby nové centrály a omlouvají se za nepohodu, kterou jim způsobovala. Věříme, že Vám nyní za to nabídneme plný komfort pojišťovacích služeb a zveme Vás k návštěvě našeho nového obchodního místa.

Do konce I. pololetí 2007 nabízíme obyvatelům Prahy 6 na nové prodejní pobočce Evropská 136 zaváděcí slevu na pojištění privátního majetku ve výši 10 %. Po předložení průkazu totožnosti s uvedením místa bydliště na obvodu Prahy 6 bude klientovi sleva odečtena z pojistného.

O společnosti UNIQA

UNIQA pojišťovna vyvíjí své aktivity na českém pojistném trhu již čtrnáctý rok. Jako univerzální pojišťovna nabízí kromě zemědělských druhů kompletní paletu pojistných produktů pro občany i korporátní klienty. Podle objemu pojistného figuruje na devátém místě v žebříčku pojišťoven. Opakovaně jí byl potvrzen prestižní rating BBBpi, jeden z nejvyšších dosažených na českém pojistném trhu.

UNIQA pojišťovna je součástí nejsilnější rakouské skupiny UNIQA Group s podílem okolo 23% na rakouském pojistném trhu. UNIQA se v souladu se svým strategickým záměrem stát se nejsilnějším rakouským pojistitelem v regionu širší CEE etablovala již na trzích 16 zemí.

V případě zájmu o další informace mne laskavě kontaktujte:

Eva Svobodová, tisková mluvčí
UNIQA pojišťovna, a.s.,
Evropská 136, 160 12 Praha 6, 225 393 312
eva.svobodova@uniqa.cz

To nejlepší nakonec

Rok co rok se po Novoročním koncertě fotografují členové chrámového sboru venku před bazilikou a fotografií je již pěkná řádka. Tato je z 1. ledna 2007. Druhá fotografie je starší a vzácnější. Je na ní původní sál Marjánky v Břevnově, kde se v lednu r. 1938 sešli ku slavnostní schůzi k 75. výročí členové břevnovské Občanské besedy. Netřeba nic dodávat, jen se dívat...

